

AGENTURA OCHRANY
PŘÍRODY A KRAJINY
ČESKÉ REPUBLIKY

Třeboňsko

Chráněná krajinná oblast

**NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ REZERVACE
NÁRODNÍ PŘÍRODNÍ PAMÁTKA**

1. NPP Ruda
2. NPR Velký a Malý Tisý
3. NPR Stará a Nová řeka
4. NPP Vizír
5. NPR Červené blato
6. NPR Žofínka

DŮM PŘÍRODY TŘEBOŇSKA

PAMÁTNÉ STROMY

NAUČNÉ STEZKY

1. Naučná stezka Veselské pískovny
2. Cyklistická naučná stezka Rožmberk
3. Cyklistická naučná stezka Okolo Třeboně
4. Naučná stezka Cesta kolem Světa
5. Naučná stezka Červené blato

**PŘÍRODNÍ REZERVACE
PŘÍRODNÍ PAMÁTKA**

1. PR Horusická blata
2. PR Písečný přespý u Vlkova
3. PP Kozí vršek
4. PR Rašeliniště Hovizna
5. PP Hliníř
6. PP Lhota u Dynína
7. PP Kramářka
8. PR V Luhu
9. PR Rod
10. PR Zábzlatské louky
11. PP Slepčí vršek
12. PR Olšina u Přesky
13. PR Výtopa Rožmberka
14. PR Rybníky u Vitmanova
15. PR Losí blato u Mirochova
16. PP Soví les
17. PP Branské douby
18. PR Staré jezero
19. PR Ruda u Kojákov
20. PR Rašeliniště Pele
21. PR Na Ivance
22. PR Bukové kopce
23. PR Široké blato
24. PP Pískovna u Dračice
25. PR Dračice
26. PR Horní Lužnice
27. PR Krabonošská niva

0 5 10 km

Zdroj dat: © AOPK ČR 2016
Mapový podklad: © ČÚZK 2015

— národní park
— chráněná krajinná oblast

Správu a péči o CHKO Třeboňsko zajišťuje Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Jižní Čechy, Správa chráněné krajinné oblasti Třeboňsko, 379 01 Třeboň, Valy 121, tel: +420 384 701 011, e-mail: trebonsko@nature.cz
www.trebonsko.ochranaprirody.cz

Víte, že...

- třináct z dvaceti největších rybníků České republiky leží v chráněné krajinné oblasti Třeboňsko?
- nejdelším, nejhlubším a nejobjavnějším rybníkem je Staňkovský? Postavil jej Mikuláš Ruthard.
- nejstarší chráněnou plochou Třeboňska je od roku 1924 Kozí vršek ve Vlkově?
- na území CHKO pravidelně hnízdí na 180 druhů ptáků?

Děkujeme Vám za ohleduplné chování k přírodě a za to, že...

Rybník Velký Tisý

Čáp černý

Františkov

Krajina stříbřitých rybníků, průzračných pískoven, tajuplných blat, písečných dun, hlubokých lesů, dubových alejí, malebných sídel a samot. Krajina osídlená ve 13. století, v 16. století s citem přetvořená a dnes obdivovaná. Krajina dvojího nebe.

Zrod roviny plné písku a mokřadů

Charakter rovinatého Třebońska se utvořil velmi dávno. V druhohorách se na dno velkého jezera usazovaly písky a jíly. V třetihorách území na geologický okamžik zaplavilo moře. Vlivem alpínského vrásnění se jezerní pánev naklonila a voda začala odtékat na sever. Ve čtvrtohorách si řeka Lužnice razila sedimenty nové koryto, zahlubovala říční terasy, tvořila meandry, slepá ramena a tůně. Větr se opíral do nezpevněného písku a navíval duny. Zarůstáním mělkých mokřadů začala postupně vznikat rašeliniště. Vraťte se o 10 000 let zpět na konec doby ledové a navštivte přírodní rezervaci Vlkovský přesyp na naučné stezce Vlkovské pískovny, jednu z posledních obnažených dun Třebońska.

Obyčejné zrnko písku

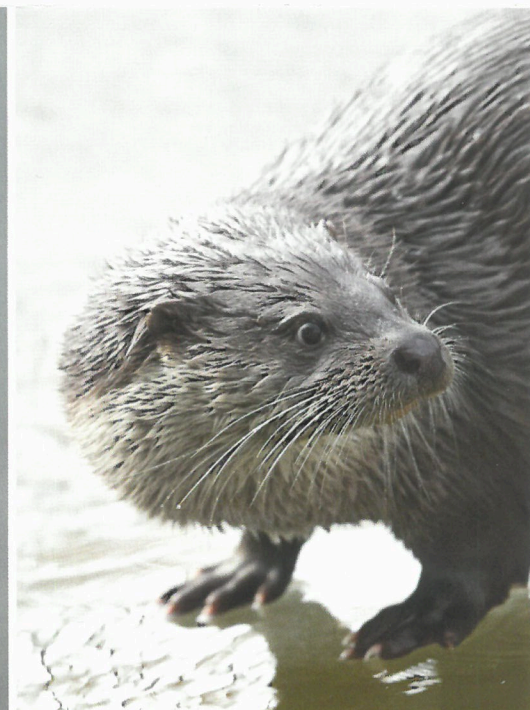
Vrstva sypkého i zpevněného písku v Třeboňské pánvi hluboká 350 m, to už je něco neobyčejného. Po krajině jsou roztroušené drobné pískovny a jámy na jíl, používané kdysi lidmi z nejbližší osady, cestáři, skláři, hrnčíři... Řada z nich už zanikla. A to je škoda. Poskytují útočiště břehulím, obojživelníkům a dalším druhům, které nesnášejí přemíru živin, zastínění a konkurenci ostatních organismů. Jejich charakter lze napodobit i na soudobých velkých těžebních úpravou břehů a ponecháním dalšího vývoje na přírodě. O přírodovědném výzkumu a zásadách na pískovnách se můžete dozvědět z naučné tabule na pískovně Cep II.

Rosnatka anglická

Rybák obecný

Vydra říční

Blata

Červené, Široké, Losí, Ptačí, Cepské blato ... jména jednotlivých rašelinišť. Táhnou se celým Třeboňskem. Dříve lidem poskytovalo živobytí borkování, ruční vypichávání cihlíček rašeliny. Opuštěné těžebny znovu zarostly borovicí blatkou, rojovníkem bahenním, suchopýrem, rosnatkou a borůvkám. Na ně vázané druhy bezobratlých jsou velmi unikátní. A občas se tu objeví i vzácný host - los evropský

Ryby a ptáci

Od 13. století počala kultivace močálovitě krajiny lidmi. Počátkem 16. století vybudoval Štěpánek Netolický Zlatou stoku. Přivedla „živou“ vodu do míst daleko od řeky. Díky ní a práci Mikuláše Rutharda, Jakuba Krčina a mnoha bezejmenných se krajina zaplnila rybníky a sítí dalších stok. Stala se domovem „kapra a jeho družiny rybníčné“

Řeka, nenápadná a přece výjimečná

Přírodní meandrující tok Lužnice se zachoval nad rybníční pánví. Po odbočení Zlaté stoky na jezu Pilař do teče řeka k Rozvodí. Stará řeka pokračuje původním korytem Lužnice do Rožmberka a má přirozený charakter lužní řeky. Krčínův kanál Nová řeka převádí přebytečnou vodu neškodně do Nežárky. Domov zde má vydra ledňáček